

16-01-2022 Σκεφτόμαστε τον άλλον;

- Αυτός που ευχαριστεί δεν μένει στην ικανοποίηση των αναγκών του, αλλά βγαίνει από τον εαυτό του και τιμά την σχέση.
- Η ευχαριστιακή στάση στη ζωή μας φανερώνει την πνευματική μας ισορροπία και υγεία και ξεπερνάει κατά πολύ την καλή συμπεριφορά, την ευγένεια.
- Αυτός που επιλέγει στη ζωή του τη φιλαυτία είναι σφιχταγκιασμένος με τον εαυτό του και δεν μπορεί να ξεκολλήσει από αυτόν και να νοιαστεί για τον άλλον άνθρωπο. Αντίθετα αυτός που επιλέγει την ευχαριστία εξασκείται να βγαίνει από τον εαυτό του, γιατί σκέφτεται και τον άλλον άνθρωπο και πώς μπορεί να τον βοηθήσει στις δυσκολίες του.
- Η καθημερινότητά μας είναι ο καθρέφτης μας. Δείχνει πώς είμαστε τοποθετημένοι.
- Τα παιδικά μας αρνητικά βιώματα, όσο δυνατά κι αν είναι, δεν καταργούν την ελευθερία μας και την προσωπική ευθύνη που έχουμε στο πώς θα τοποθετηθούμε στη ζωή. Συμβαίνει άνθρωποι που έζησαν στο ίδιο περιβάλλον να έχουν εντελώς διαφορετική τοποθέτηση και διαχείριση στη ζωή.
- Σε όλους μας υπάρχει η δυνατότητα εξόδου από τον εαυτό μας και νοιαξίματος για τον άλλον.
- Να έχουμε το θάρρος του καθρεφτίσματος, της αυτοπαρατήρησης, όχι για να επιπλήξουμε τον εαυτό μας, αλλά για να θεραπευτούμε και να βρούμε τη χαρά της ζωής.
- Η Ψυχολογία με τον ψυχολογικό της λόγο και η Εκκλησία με τον πνευματικό της λόγο δεν διαφέρουν στην ερμηνεία των πραγμάτων, αλλά στο ότι μόνο η δεύτερη έχει στην προσέγγισή της τον Σταυρό και στο ότι αποσκοπούν η μεν πρώτη στο να νιώθουμε καλά, η δε δεύτερη στο να είμαστε καλά.
- Τη διάθεση να βγούμε από τον εαυτό μας και να νοιαστούμε για τον άλλον μπορούμε να την έχουμε μόνο έχοντας ως προοπτική το πρόσωπο του Χριστού.
- Αν κάνουμε καλά πράγματα για να ικανοποιήσουμε τον εαυτό μας και για να αποδείξουμε πόσο σπουδαίοι είμαστε, αυτά θα είναι η καταδίκη μας, η κόλασή μας. Αν όμως ενεργούμε έχοντας ως προοπτική το πρόσωπο του Χριστού, τότε έχουμε την ομορφιά να μην απαιτούμε τίποτα από κανέναν και να συγχωρούμε, να ευχαριστούμε και να αγκαλιάζουμε κάθε άνθρωπο.
- Η αλλαγή στη ζωή μας δεν είναι υπόθεση της δικής μας παλικαριάς, αλλά υπόθεση του Θεού, εφόσον εμείς μάθουμε να μετανοούμε και να ζητούμε το έλεός Του, καταθέτοντας σε Αυτόν την κατάντια μας αλλά και τον πόθο μας να συναντήσουμε τον Χριστό.
- Η εμπειρία της παρουσίας και της αγάπης του Χριστού είναι αυτή που μας κάνει να σταυρωνόμαστε και να ανασταινόμαστε καθημερινά και που για μας η ευχαρίστηση δεν είναι κόπος αλλά χαρά.
- Ο άνθρωπος που έχει τον Χριστό φαίνεται από το ότι νοιάζεται για τον άλλον χωρίς να έχει κάποιο συμφέρον, κάποια προσδοκία.

- Δυστυχώς οι πιο εγωκεντρικοί και φίλαυτοι είμαστε οι χριστιανοί, γιατί έχουμε διαστρεβλώσει τον λόγο του Θεού.
- Αν δεν έχουμε πνεύμα ευχαριστίας, ούτε πνεύμα συγχώρεσης και επιείκειας θα έχουμε. Συνεχώς θα γκρινιάζουμε και θα απαιτούμε και κατά συνέπεια δεν θα χαιρόμαστε τη ζωή μας.
- Η βάση για να είμαστε καλά είναι το σταύρωμα του εαυτού μας, η έξοδος από τον εαυτό μας. Και η πρώτη και σημαντικότερη πράξη για να γίνει αυτό είναι η μετάνοια.